

INFORMATIEFOLDER

GEÏNTEGREERDE PLANNING VAN LANDGEBRUIK IN HET BOREALE BOS

Als toonaangevend land op het gebied van duurzaam bosbeheer is Canada voortdurend op zoek naar nieuwe manieren om de gezondheid en productiviteit van zijn boreale bossen op peil te houden. Daartoe wordt in het hele land steeds meer gebruik gemaakt van het nieuwe concept van geïntegreerde planning van het landgebruik.

Bij geïntegreerde planning van landgebruik wordt gestreefd naar een evenwicht tussen economische, maatschappelijke en culturele kansen in specifieke bosgebieden. De noodzaak om de gezondheid van het bos in dit gebied te handhaven en te verbeteren wordt daarbij niet vergeten. Bij dit proces nemen alle belanghebbenden, ongeacht hun omvang, gezamenlijk beslissingen over de vraag hoe het land en de natuurlijke rijkdommen moeten worden gebruikt en beheerd, en worden hun activiteiten op duurzame wijze gecoördineerd. Daarbij staat de integriteit van het ecosysteem voorop.

Dit soort samenwerking en overleg op brede basis is van kritiek belang voor het boreale ecosysteem van Canada, waarvan de helft van het land nog niet is toegewezen aan bedrijven of natuurgebieden, maar waar nu het plan wordt ontwikkeld dat de komende decennia de toewijzing zal bepalen. Door nu tot overeenstemming te komen, wordt de kans vergroot dat de boreale bosgrond duurzaam wordt beheerd, zowel voor de huidige generatie als voor de toekomst. Geïntegreerde planning van het landgebruik kan ook positieve gevolgen hebben

voor gebieden die al zijn toegewezen, omdat de ontwikkelingsrechten mogelijk moeten worden afgestemd op belangrijke nieuwe factoren, zoals groeiende steden, landclaims van de inheemse bevolking en natuurbehoud.

Geïntegreerde planning van het landgebruik voor de boreale bossen van Canada is niet eenvoudig. De planning moet vorm krijgen binnen de unieke verdeling van het eigendom en het beheer van de bossen binnen het land, voldoen aan de behoeften van een groot aantal grote en kleine gebruikers, rekening houden met de belangrijke niet-economische waarde die Canadezen aan hun bossen hechten en de gezondheid van het bos bevorderen.

De unieke verdeling van het eigendom en beheer van de Canadese bossen

Ongeveer 93 procent van de Canadese bossen is eigendom van de provinciale of territoriale overheid of de federale overheid. Hoe meer landgeschillen er worden opgelost, hoe meer er onder de jurisdictie van de inheemse bevolking valt. De provincies en territoria beheren

HET BELANG VAN PLANNING

Voor duurzame bosbouw is een goede planning nodig. Een goede planning begint met een strategie, namelijk met een geïntegreerd plan voor landgebruik. Dit plan doet dienst als uitgangspunt voor de toewijzing en het verstandige gebruik van de natuurlijke rijkdommen in een bepaald stuk bos, en voor het behoud van de ecologische integriteit van het gebied.

hun eigen natuurlijke rijkdommen, inclusief bossen, behalve op federaal grondgebied, zoals de reservaten van de First Nations (de oorspronkelijke bevolking van Canada) en de nationale parken. De provincies en territoria hebben elk hun eigen beleid, wetgeving en andere voorschriften voor hun natuurlijke rijkdommen.

Onder het mandaat betreffende de bossen van de federale overheid vallen het beheer van de bossen op het eigen grondgebied, het faciliteren van internationale handel in bosbouwproducten,

INFORMATIEFOLDER

PROVINCIALE KADERS VOOR LANDGEBRUIK

Als belangrijke verantwoordelijke voor het beheer van de Canadese bossen hebben de meeste provinciale overheden kaders voor landgebruik geïntroduceerd om de soms conflicterende belangen van verschillende belanghebbenden te harmoniseren. Zo wordt bijvoorbeeld in Alberta een kader voor landgebruik zoals opgenomen in de *Alberta Land Stewardship Act* van 2009 gehanteerd als complete strategie voor beter beheer van openbare en particuliere grond en natuurlijke rijkdommen zoals bossen, zodat de langetermijndoelstellingen in Alberta op het gebied van economie, milieu en maatschappij kunnen worden gerealiseerd.

de coördinatie van nationale initiatieven voor gezonde bossen, het stimuleren van de deelname van de inheemse bevolking aan het beheer en de exploitatie van het bos, en het voldoen aan nationale en internationale apportageverplichtingen.

Bosbouwbedrijven dragen een deel van de verantwoordelijkheid voor het bosbeheer. Bedrijven met langlopende bosbouwvergunningen betalen een kapvergoeding aan de toepasselijke provinciale/territoriale overheid en produceren plannen voor duurzaam onderhoud in ruil voor houtkap. Deze onderhoudsplannen moeten ter goedkeuring worden ingediend voordat met de houtkap mag worden begonnen. In de regelmatig bijgewerkte plannen staat hoe de waarde van het bos zal worden beschermd en op een landkaart is aangegeven in welke gebieden mag worden gekapt.

Dit patroon van eigendom en beheer heeft verstrekking gevolgen voor de planning van het landgebruik in de

boreale bossen. Geïntegreerde planning van het landgebruik biedt mogelijk een manier om de problemen te bestrijden die uit deze gecompliceerde verdeling voortvloeien.

Een groot aantal gebruikers, voordelen en stemmen

De talrijke economische activiteiten in het boreale bos spelen ook een centrale rol bij de planning. Dit immense bosgebied bedekt ongeveer de helft van het land, en een aantal van de belangrijkste bedrijfstakken van Canada is van dit gebied afhankelijk. Hoewel bosbouw de belangrijkste bedrijfstak is in veel boreale gebieden, is de grond vaak ook zeer gewild voor andere economische activiteiten, waaronder grootschalige industrieën zoals waterkracht, mijnbouw en olie- en aardgaswinning, naast kleinschaligere activiteiten zoals de jacht, het zetten van vallen, vissen, toerisme en andere bosproducten dan hout.

Daarnaast hechten miljoenen Canadezen veel waarde aan het boreale bos om heel andere redenen, van esthetische, culturele, historische, toeristische en spirituele aard. Partijen die zich voor deze waarden inzetten zijn overheidsinstanties, lokale gemeenschappen, de inheemse bevolking, particuliere

GEÏNTEGREERD LANDBEHEER EN DE BOSKARIBOE

Rekening houden met alle factoren bij het plannen en beheren van natuurgebieden is met name belangrijk in gebieden waar bedreigde diersoorten leven, bijvoorbeeld de boskariboe. In westelijk centraal Alberta heeft het boskariboeprogramma van het Foothills Research Institute lokale bosbouwers, olie- en aardgasbedrijven, overheden en inheemse bewoners bijeengebracht voor de ontwikkeling van een gecoördineerd plan voor het in stand houden van de leefomgeving van de kariboes in het gebied. De bevindingen worden gebruikt voor de planning van het bosbeheer en de prognoses voor de houttoegest.

bosgrondbezitters, academici, buitenmensen, recreantenorganisaties en het grote publiek.

Visie en uitdagingen

De Canadezen hebben een duidelijke visie voor hun boreale bos: ze willen dat de gezondheid van het bos op lange termijn wordt onderhouden en verbeterd, zodat alle levende organismen hiervan profiteren, naast het sociale, culturele, milieutechnische en economische welzijn van alle Canadezen, zowel nu als in de toekomst.

Het is niet eenvoudig om zo veel belanghebbenden, vaak met conflicterende belangen, tot overeenstemming en samenwerking te brengen. Die taak wordt nog eens bemoeilijkt als de gezondheid van het bos de belangrijkste overweging is. De geïntegreerde planning van landgebruik biedt een mogelijkheid om deze moeilijkheden te overwinnen, zodat de visie van de Canadezen voor hun bossen kan worden gerealiseerd.